

Rotlle núm. 11/07
Causa núm. 115-4/02
Sentència núm. 22-07
Ponent M.I. Sr. YVES PICOD

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.
Marie CONTE
Yves PICOD
Josep Maria PIJUAN CANADELL

Andorra la Vella, a disset de juliol de dos mil set.

En el recurs d'apel·lació interposat pel Magfc. Ministeri Fiscal i per la Lletrat Sra. Maite BOURGEAUD IZA en defensa i representació de la Sra. S.M.F. contra la sentència de data 23 de gener d'enguany dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, per uns delictes majors de lesions doloses causades amb notòria brutalitat, i infanticidi. Sent part el Sr. J.M.R. defensat pel Lletrat Sr. Albert SANSA SANTAMARIA. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió; és ponent el M. Iltre. Sr. Yves PICOD.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M. Iltre. Tribunal de Corts dictà sentència de data 23 de gener de 2007, amb la següent part dispositiva:

"Que hem d'absoldre i absolem l'acusat J.M.R. del delictes major de parricidi que li imputava el Ministeri Fiscal.

Que hem de condemnar i condemnem l'acusat J.M.R. com a responsable penalment en concepte d'autor del delictes major de lesions doloses causades amb notòria brutalitat, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DIVUIT MESOS DE PRESÓ, dels quals SIS MESOS FERMS i la RESTA CONDICIONAL.

Que hem de condemnar i condemnem S.M.F. com a responsable penalment en concepte d'autora del delictes major d'infanticidi, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de QUATRE ANYS DE PRESÓ FERMA.

Condemnem també l'acusat J.M.R. al pagament de les despeses processals causades en relació amb el delictes major de lesions doloses causades amb notòria brutalitat i a l'acusada S.M.F. al pagament de les despeses processals causades en relació amb el delictes major d'infanticidi.

Desestimem la demanda d'indemnització formulada per l'acusat J.M.R. en concepte d'empresonament".

II.-RESULTANT: Que el precedent fallo es recolza en els següents fets que la sentència declara provats en el seu primer Resultant: "que, entre els anys 1.994 i 2.002, en el transcurs de llur convivència conjugal, el processat J.M.R., nascut el dia 24 de juny del 1.970, de nacionalitat portuguesa i condemnat per sentències de l'Hble. Tribunal de Batlles de dates 1 de juny del 1.999 i 7 de maig del 2.001, com autor de sengles delictes menors de conducció de vehicle automòbil sota la influència begudes alcohòliques, agredí físicament i de forma habitual a la seva esposa, la també processada

S.M.F., nascuda el dia 10 de gener del 1.977, de nacionalitat portuguesa i sense antecedents penals, ja fos mitjançant cops de puny, ja fos mitjançant cops de peu al cap, als braços, a la esquena i cames de la processada S.M.F., havent-la colpit igualment en múltiples ocasions, quan aquesta estava estirada per terra o embarassada dels seus dos fills comuns, ocasionant-li ferides consistentes en marques i blaus, les quals havien estat advertides pel seu entorn familiar proper i pels metges tractants.

Durant l'any 1.995, després del naixement de la seva primera filla comuna, el processat J.M.R., advertí a la processada S.M.F. que no volia tenir més fills, tenint en compte que tenia dos altres fills d'una anterior unió a Portugal i havent-la convençut durant el mes de març de 1.996 per a que avortés a Barcelona, el que es va fer a l'Hospital de dita vila.

Tanmateix durant l'any 1.998, en assabentar-se el processat J.M.R. de la gestació del segon fill comú del matrimoni, s'enfadà molt, havent arribat a agredir a la processada S.M.F. mentre es trobava embarassada i amb posterioritat al naixement del fill, que finalment va acceptar, deixant-li marques consistentes en hematomes a l'ull dret, que foren constatades per la Doctora R.G.N. durant el mes de novembre.

A final de l'any 2.001, malgrat el processat J.M.R. havia demanat a la processada S.M.F. que prenguéss les mesures a fi de no quedar-se novament en estat, aquesta es tornà a quedar embarassada i, per por a represàlies, amagà i negà aquest fet al processat i a la seva família durant tot el període de gestació, fins el dia de maig del 2.002.

Aquest dia vers les 04:00 hores, trobant-se la processada S.M.F. al seu domicili radicat al Carrer Mossèn Enric Marfany, Edif. Canturri, Esc. B, Baixos 1a. del Camp de Perot, de la vila de Sant Julià de Lòria, juntament i única amb el processat J.M.R. i els seus dos fills menors, que estaven tots dormint, es desplaçà fins al lavabo petit on, sense assistència mèdica ni sanitària, donà a llum per part espontani en haver

arribat a terme l'embaràs, a un infant viu de sexe masculí, expulsant-lo quan estava asseguda al wàter. Immediatament la pròpia processada S.M.F. va tallar el cordó umbilical amb unes tisores i va embolicar el nadó amb una tovallola i una manta. La Policia va trobar el nadó dintre de dues bosses d'escombraries negres tancades i lligades amb un doble nus, una dintre de l'altra, que cobrí amb una tovallola, produint així la mort del nou nat per asfíxia mecànica i confirmant que aquesta ha pogut arribar entre 03:30 hores i 04:00 hores segons l'autòpsia.

Després d'haver donat a llum la processada S.M.F. se'n va tornar al seu llit i el processat J.M.R. es va despertar al escoltar gemecs de la seva esposa, demanant-li "que passa, que passa". Veient sang al llit del costat de la seva esposa, aquesta li va dir que si no era la regla podia ser una mica d'avortament. Quant aquesta es va aixecar del llit per anar al bany, va caure a terra. Aleshores el processat J.M.R. va trucar a casa de la seva sogra, la Sra. M.M., qui viu al mateix edifici, i al arribar aquesta immediatament, ell va trucar als bombers i ambulàncies que van transportar a l'Hospital la processada S.M.F. que patia una hemorràgia postpart que li feu perdre el coneixement.

Avisats per l'Hospital d'un possible avortament, el Servei de Policia, es va desplaçar al domicili dels processats on, en presència del processat J.M.R., de la Sra. M.M. i del seu fill M.M.F., respectivament, mare i germà de la processada S.M.F., van trobar, a les dues bosses de deixalles tancades, el cos sense vida del nadó".

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal interposa recurs d'apel·lació contra la citada sentència fent constar que no pot compartir el criteri establert pel M.I. Tribunal de Corts en el quart Considerant de la sentència recorreguda, tota vegada que si bé és cert que el processat nega haver participat en la mort del nadó, consta en autes:

- "que es cert que el Servei de Policia ha trobat, a l'habitació on hi ha el safareig, més concretament a

l'interior de dues bosses de deixalles que es trobaven al terra i tancades amb un nus cadascuna, al costat de roba bruta, un nadó sense vida embolicat amb una tovallola. Es cert també que es tractava del cadàver d'un nadó a terme, que ha nascut amb vida. Es una mort violenta, d'etiologia mèdicoforense homicida. Les circumstàncies de la mort, junt amb l'examen extern i intern del cadàver permeten dir que la causa última de la mort ha estat una Anoxia Anòxica per carència d'aire respirable (tancat dins de bosses de plàstic) com a resultat d'una asfíxia mecànica. La data de la mort es pot establir, amb un marge d'aproximació entre les 3h 30m i les 4h 15m de la matinada del dimarts 7 de maig del 2002".

Subratlla en quant a la participació de S.M.F. que:

- Tenia por que el seu marit s'enfadés ja que aquest no volia tenir més fills, i així li havia fet saber.

- Que el cordó umbilical el va tallar ella amb unes tisores que son metàl·liques i de plàstic negre.

- Que quan va donar a llum, a casa, hi havia el seu marit i els seus fills

- Que les bosses de les deixalles eren a la cuina. M.M. que va netejar la sang va explicar al Batlle que no recorda haver vist sang a la cuina. Es cert que si S.M.F. hagués anat a buscar les bosses hi hauria hagut sang també per la cuina.

- Que la seva participació als fets, per ajudar al seu espòs no es pot totalment excloure ja que diu ella mateixa que va tallar el cordó i no recorda que va passar després; que la seva participació als fets seria possible si es considera que l'hemorràgia post part no impedeix una actuació.

- No obstant un informe indica que "la possibilitat de que la Sra. S.M.F. dugués a terme ella sola sense ajuda activa d'una altra persona, tots els actes necessaris per la mort del nadó, com són el posar-lo dins les dues bosses de plàstic i tancar-les amb els corresponents nusos, atès el seu estat de salut després del part i les dades objectives derivades de les dades mèdiques de les que es disposen, és nul·la. Es a dir amb tota seguretat que es pot afirmar que la pacient no ha

tingut força física per realitzar tota sola els fets que van conduir a la mort del nadó.”

- Un últim informe sobre aquest punt conclou que “va participar activament, volent o no, en la mort del nadó”

- No es pot creure que no recordi el què va passar ja que el Doctor A. manifesta durant l'acte de la vista oral que ella era conscient. Ho corrobora també la Doctora ginecòloga B..

Demana la confirmació de la sentència recorreguda sobre la declaració de culpabilitat i una pena de 6 anys per la processada S.M.F..

En quant a la participació de J.M.R., fa notar que consta en autes:

- Que és totalment improbable que aquest no es donés compte que la seva esposa estigués embarassada ja que vivien junts, havien tingut relacions íntimes poc temps abans dels fets. S.M.F. va dir davant el Batlle que “el darrer cop que van mantenir relacions sexuals va ser una setmana abans del part”, que “la gent li deia freqüentment al seu marit que la seva dona estava embarassada” i “que creu que el seu marit es va donar compte que estava embarassada”.

- Que el testimoni R.G. metge de capçalera de la Sra. S.M.F. explicà que es veia clarament que estava embarassada. Aquest testimoni indica a més a més que “la darrera vegada que va visitar a S.M.F. va ser el dia 10 d'abril de 2002”. Va confirmar que es veia clarament que estava embarassada despullada. En la seva opinió el seu marit no podia ignorar que estava embarassada. Que varis testimonis es varen donar compte que la seva esposa estava embarassada i que es veia bastant.

- Que dintre un pis petit amb una superfície d'uns 70 m2 i una distància de 4 metres entre l'habitació i el bany, és impossible que J.M.R. no es donés compte que la seva esposa estava donant a llum una criatura. La metge Forense indicà a la vista oral que el part va durar de 5 a 20 minuts i que és probable que el nadó plorés al sortir.

- També és impossible que no hagi vist el nadó després del naixement ja que la seva esposa i la seva sogra expliquen que el processat estava rodant per la casa.

- S.M.F. va explicar al Batlle que quan va tallar el cordó el nen estava al wàter, el va treure i el va posar en una manta. La seva intenció era portar-lo a l'habitació dins de la manta. No recorda haver-lo posat dins cap bossa i a partir de l'episodi de la manta no recorda res més.

D'altra banda fa ressaltar que:

- Ell no volia més fills.

- Va confirmar al Batlle que aquella nit estava sol al pis, a part dels seus fills i de la seva dona. Els informes mèdics obrant en autes van concloure a la nul·la probabilitat de que la seva esposa cometés per sí sola els fets d'autes.

- La transcripció d'una trucada telefònica als bombers mostra que ell va dir als bombers "és que la meva dona em sembla que ha tingut un avort o algo" ço que demostra que el processat sabia perfectament el què havia passat.

- Triga temps abans de trucar l'ambulància quan la seva sogra està insistent. Reconeix a la vista oral que va tardar 13 minuts abans de trucar l'ambulància.

- M.M. digué a la vista oral que la seva filla li va parlar de bosses d'escombraries, però mai li va dir que ella havia posat el bebè dins de les bosses.

- S.M.F. no podia físicament actuar sola. La seva mare i el seu germà confirmen que quan van arribar al pis ella estava molt dèbil i no podia posar-se de peu, treia escuma per la boca i se li tancaven els ulls. El Dr. A. va declarar a la vista oral que quan va atendre a la pacient s'havia de fer actuació ràpida i vital. La Dra. Ginecòloga B. confirma durant l'acte de la vista oral que després del part la processada estava molt greu i molt decaiguda. L'agent de Policia núm. 130 confirmà durant l'acte de la vista oral que les dues bosses estaven molt ben tancades. Hi havia dos nusos a la primera i dos nusos a la segona bossa.

- S.M.F. volia un fill, ho va dir al Batlle, al Tribunal de Corts, als perits, als metges, a testimonis. La processada va dir durant la vista oral que ella volia tenir el nen i després ensenyar-lo al marit per que l'acceptés. Per tant no ha pogut ni físicament ni psíquicament cometre sola l'homicidi del nadó sense l'assistència del seu marit.

- Manifestà que no havia denunciat mai al seu marit pels maltractaments habituals perquè li tenia por. Avui encara li té por. Això explica també perquè en el present cas encobreix al seu marit.

Afegeix que els elements descrits són corroborats per les conclusions de la Dra. C.M.G., Cap del Departament de Medicina Legal i forense que indica després d'haver precisat que es tracta d'una mort violenta, d'etiologia medicoforense homicida que "la interessada no va ser capaç de cometre aquests fets. La pacient patia d'anèmia crònica. En la darrera visita efectuada per la Dra. R.G. el 10 d'abril d'enguany, consta "taquicàrdia, pàl·lida... regles escasses". Una dona que pateix d'anèmia amb certa freqüència i acaba de tenir un fill en les condicions que estem tractant amb hemorràgia important, per retenció de placenta, que ha provocat una anèmia greu, és molt poc probable que hagi tingut la força física suficient per realitzar les maniobres que van conduir a la mort del nadó. A la intensa fatiga que provoca habitualment el treball de part s'hi ha de sumar la circumstància especialment esgotadora de l'hemorràgia. En un altre informe el metge forense conclou que "la possibilitat que la Sra. S.M.F. dugués a terme ella sola sense ajuda activa d'una altra persona, tots els actes necessaris per a la mort del nadó, com són el posar-lo dins de les dues bosses de plàstic i tancar-les amb els corresponents nusos, atès el seu estat de salut després del part i les dades objectives derivades de les dades mèdiques de les que es disposen, és nul·la. Subratlla que la pacient en l'estat en que es trobava no podia mantenir la posició erecta".

Tots aquests elements permeten al Ministeri Fiscal afirmar que J.M.R. ha participat de forma molt activa al parricidi que se li imputa i sol·licita que sigui condemnat pels delictes majors de parricidi, infanticidi i lesions doloses causades amb notòria brutalitat

tipificats als articles 182, 183 i 195 del codi penal a una pena de divuit anys de presó.

IV.-RESULTANT: Que la defensa de S.M.F. formula també recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal de Corts demanant l'absolució pel delictes d'infanticidi.

Subratlla que la mare del nadó és una persona amb anèmia crònica com ho demostra l'historial mèdic de la Dra. R.G.. Aquesta doctora suposa que va entrar en l'embaràs en un estat anèmic important i que no podia aixecar pesos. A més a més tallà el cordó umbilical però no el lligà, ni la part del nadó ni la part seva cosa que demostra el seu estat en el moment del part. Amb el cordó sagnant transcorre un temps llargíssim abans de que arribessin els Bombers i el SUM. Afegeix que la metgessa Forense, Dra. M. va constatar que es trobava en un estat físic de pre coma i que el Sr. C., psiquiatra va estimar l'existència d'una amnèsia.

Fa ressaltar que el marit és un home violent, que no volia tenir més fills, preferint tenir un cotxe gran i que no podia ignorar l'embaràs de la seva dona. També és un caçador que lligava les seves preses tal com va aparèixer lligat el seu fill i que trigà 15 minuts en avisar els bombers tot i que la seva dona es dessagnava. Finalment és un home que quan li van dir a l'hospital que la seva esposa havia tingut un fill, no es va moure i que es va comportar d'una forma freda davant el seu fill mort.

Estima que la mare no volia matar el seu fill i que esperava que el marit ho acceptés un cop nascut el nadó.

V.-RESULTANT: Que la defensa de J.M.R. sol·licitava la confirmació de la sentència absolutòria del Tribunal de Corts, subratllant que no existeixen elements objectius suficients per a condemnar el pare del nadó.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que segons el metge forense, Dra. C.M.G., el nadó fill de J.M.R. i S.M.F., ha tingut una mort violenta homicida, per asfixia, més precisament per carència d'aire respirable després de les primeres respiracions. En conseqüència el nadó estava viu al moment de néixer i probablement vista la seva constitució va plorar. El part va ser espontani i a terme, el nadó va pesar quasi 4 quilos.

L'autòpsia determina la defunció entre les 3,30 i les 4,15 hores de la matinada del dia 7 de maig de 2002, hora on només hi havia presents en el petit pis on vivien, el pare, la mare i els dos fills de 5 i 7 anys. És cert que la mort violenta va intervenir en el lloc i en el moment on es trobaven els dos pares del nadó; es desprèn d'aquesta situació tres possibilitats:

- 1r.- La mare va matar el nadó sola.
- 2n.- el pare va matar el nadó sol.
- 3r.- el pare i la mare van actuar conjuntament.

II.-CONSIDERANT: Que es desprèn dels autes que el pare tenia un mòbil per desfer-se del nadó: no volia tenir més fills i així li havia dit a la seva dona, la qual tenia por de la seva reacció, ja que és un home violent que la maltractava a cops de puny i de peu. A més a més, la seva cunyada C.M. va declarar que va sentir després dels fets que deia que ell no era el pare (el test de paternitat confirma el contrari).

Cal afegir que arran d'un anterior embaràs de la seva esposa la va obligar a avortar, viatjant amb ella a Barcelona per avortar i té declarat la dona que el mateix dia de l'avortament el seu marit la va pegar, tractant-la de prostituta. Es a dir que es tracta d'un home molt violent, el qual tenia una manifestada voluntat de no tenir més fills i que contemplava el nascut com un mal que li impedia pagar el crèdit del cotxe nou que acabava de comprar.

III.-CONSIDERANT: Que la versió dels fets del pare és inversemblant. Sosté que no sabia que la seva dona

estès embarassada. Ara bé, va veure els canvis físics de la seva dona en els altres dos embarassos i va mantenir relacions sexuals amb ella poc abans del naixement. A més a més dormia amb ella en el mateix llit, dins d'una petit apartament, situació material que impedia dissimular l'embaràs. Cal afegir que la seva dona és de constitució normal i que el nadó pesava al néixer quasi 4 quilos. El seu entorn s'havia adonat del seu estat i demanava a la parella si estava esperant un fill.

És evident que els dos dissimulaven la situació en front dels tercers.

IV.-CONSIDERANT: Que, segons la versió de J.M.R., a les quatre de la matinada del dia 7 de maig de 2002, es va despertar perquè va sentir la seva esposa que gemia i, acte seguit, un soroll com d'una bossa plena de líquid que queia al terra. Va encendre el llum i va veure la seva dona asseguda al llit amb les cames fora i una gran taca de sang en el llit conjugal.

Però aquesta explicació és il·lògica. En efecte, un part comença per la ruptura de la bossa del líquid amniòtic, salvat que sigui un part amb placenta prèvia, cosa que no fou el cas ja que quan va anar a urgències la van haver d'anestesiàr per retirar-li la placenta. Doncs s'adonava perfectament de que la seva esposa anava de part, ja que no estava dormint. La taca de sang al llit és posterior al naixement del nadó com es desprèn de l'informe del metge Forense: es deguda a l'hemorràgia post part deguda a la retenció de placenta. D'altra part va trigar 13 minuts a avisar l'ambulància, quan la seva sogra estava insistint, mentre que la mare del nadó s'estava dessagnant.

Quan a l'hospital la seva sogra es va assabentar que S.M.F. havia parit va informar al pare dient-li que havien d'anar ràpidament a l'apartament per buscar el nadó; ell no volia anar-hi de cap manera. Quan la sogra i el cunyat estaven marxant per anar al pis, la Policia va constatar que el pare estava assegut tranquil·lament a la sala d'espera d'Urgències.

Després, quan la Policia el va obligar a anar a l'apartament per buscar el nadó, el pare va aixecar una bossa d'escombraries tancada amb un doble nus molt fort

dintre d'una altra bossa d'escombraries tancada de la mateixa manera, va fer un bufet i la va llençar per terra. Els nusos estaven tan forts que l'agent de Policia va haver d'esquinçar les bosses per veure que hi havia dintre, trobant el nadó mort, encara tebi.

La seva esposa no podia físicament, no tenia prou força per fer-ho sola, com ho confirma el metge Forense. Sobretot que aquests nusos són típics de caçadors i sabem precisament que el marit practicava la caça i portava les seves peces d'aquesta manera, mentre que la seva dona ha declarat que no sabia fer aquests nusos.

Gràcies a l'autòpsia, com s'ha precisat abans, sabem que el nadó morí per asfíxia, més exactament per carència d'aire respirable.

La seva actitud posterior al descobriment del nadó mort confirma la seva indiferència: l'Agent 130 declara que el processat estava tranquil i fred, sense cap emoció o actitud de sorpresa. Finalment, l'informe psiquiàtric confirma la impulsivitat del pare i consta que tenia un comportament molt violent per afrontar les dificultats de la vida quotidiana.

En conseqüència, tots aquests elements designen el pare, present en el moment de la mort del nadó, com autor dels fets, sense que sigui possible determinar si va actuar amb premeditació o de manera impulsiva.

V.-CONSIDERANT: Que S.M.F. pretén que no recorda els fets després d'haver tallat el cordó umbilical i haver arropat amb una manta el nadó.

Es desprèn de l'informe de la Dra. C.M.G., metge Forense, que la hipotensió causada per l'hemorràgia vaginal pot provocar pèrdues de coneixement. Per la seva part el Dr. J.A., psiquiatra, que va visitar dos dies després dels fets la processada, confirma que un xoc hipovolèmic cursa normalment amb disminució del nivell de consciència tal i com explica la pacient.

VI.-CONSIDERANT: Que quan la mare de S.M.F. va arribar a l'apartament, poc després de les quatre de la matinada, va trobar la seva filla al terra, sagnant, molt pàl·lida, amb els llavis morats, la mirada perduda

i parlant de manera incoherent. A l'arribada dels bombers cap a les 4,35 hores, la varen trobar molt dèbil, perdia sang abundantment i estava agitada.

Quan va ser hospitalitzada a les 4,50.- hores, patia d'un xoc hipovolèmic (tensió 50/20, taquicàrdia 130/min., saturació d'oxigen de 84%) i va requerir transfusió de 4 unitats de concentrats d'hematies. La ginecologa de l'Hospital, Dra. B., constata el seu estat físic molt dèbil i conclou que després del part la pacient devia estar molt decaiguda i precisa que a mesura que es perd sang es perd coneixement.

La Dra. M. comenta que amb l'anèmia crònica que patia S.M.F. havia hagut de fer un esforç molt gran en el part i que segurament es va marejar i caure. Afirmar amb una alta probabilitat que la interessada no va ser capaç de cometre els fets dels quals està acusada, és a dir lligar les dues bosses amb doble nus, netejar les restes de sang i amagar les bosses, anat posteriorment a la seva habitació.

Tots aquests elements fan dubtar de la participació activa de la Sra. S.M.F. en els fets d'infanticidi. Motiu pel qual i en aplicació del principi *in dubio pro reo*, cal absoldre S.M.F. dels fets pels quals ha estat condemnada pel tribunal de Corts.

VII.-CONSIDERANT: Que els exàmens de l'Institut Nacional de toxicologia de Barcelona han provat al 99,99% la paternitat de J.M.R. ço que permet qualificar el delictes de parricidi.

Per tant J.M.R. va cometre un delictes major de parricidi corroborat per indicis objectius i concordants.

VIII.-CONSIDERANT: Que compte tingut de les circumstàncies i de la gravetat dels fets cal pronunciar una pena de 12 anys de presó pel delictes major de parricidi i pel delictes major de lesions doloses causades amb notòria brutalitat en aplicació dels articles 182 i 195 de l'Antic Codi Penal, d'aplicació més favorable al processat.

Vistes la Constitució, el Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació interposat pel Ministeri Fiscal.

2.- Estimar el recurs d'apel·lació interposat per S.M.F..

3.- Revocar la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 23 de gener de 2007 en la causa 115-4/02, en el sentit de:

- Condemnar J.M.R. com autor responsable d'un delictes major de parricidi, i d'altre delictes major de lesions doloses causades amb notòria brutalitat, a la pena de DOTZE ANYS DE PRESÓ.

- Absoldre S.M.F. del delictes major d'infanticidi del qual venia acusada.

4.- Declarar d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

5.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.